

عنوان مقاله:

نواکده ساز و آوای جنوب ایران (نمونه موردی: استان بوشهر)

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فضل الله رزمجو - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران،

سها پورمحمد - دکتری معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کازرون، گروه معماری، کازرون ایران

سوگل شمتوب - دکتری معماری، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

خلاصه مقاله:

آنچه مسلم است موسیقی در بیان احوالات درونی انسان نقشی به سزا ایفا میکند. تلخی و شیرینی، امید و ناامیدی، غم و شادی در موسیقی، همه از احساس نشات می گیرند و آنچه در بیان عواطف آهنگ سازی کمک شایانی میکند، بهره گیری وی از ارتباط عمیق بین اصوات با رنگ است. او همچون نقاشی چیره دست، چنان به طراحی و آمیزش نت ها همت می گمارد که می تواند در آن، ذهن شنونده را به پرواز یا پرتاب سوق دهد. گسترش فعالیت در زمینه موسیقی، هر روز تعداد مشتاقان به موسیقی را افزون می کند و گروه ی از این مشتاقان به یادگیری در این زمینه می پردازند. آنچه مسلم است فضا ارایه موسیقی نقش بسیار مهمی را ایفا می کند. اما اثر ساخت وسازهای معماری مختص به این هنر، بسیار محدود و کمرنگ است. وضع معماری موجود در مراکز موسیقی چندان قابل قبول نبوده و محیط مناسب جهت اعتلای این هنر را فراهم نساخته. این مقاله با هدف نواکده ساز و آوای جنوب ایران (نمونه موردی: استان بوشهر) تهیه و تدوین گشته است.

کلمات کلیدی:

نواکده ، ساز و آوا ، معماری، استان بوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/735804>

